

998

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lipca 2002 r.

w sprawie dokonywania i rozpatrywania zgłoszeń znaków towarowych.

Na podstawie art. 152 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. — Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 508 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 108, poz. 945 i Nr 113, poz. 983) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe wymogi dotyczące zgłoszenia znaku towarowego,
- 2) szczegółowy zakres i tryb rozpatrywania zgłoszeń.

§ 2. Ilekcioć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. — Prawo własności przemysłowej,
- 2) Urzędzie Patentowym — rozumie się przez to Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) zgłaszającym — rozumie się przez to osobę, która w imieniu własnym dokonała zgłoszenia znaku towarowego w Urzędzie Patentowym,
- 4) Porozumieniu nicejskim — rozumie się przez to Porozumienie dotyczące międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków, podpisane w Nicei w dniu 15 czerwca 1957 r., zrewidowane w Sztokholmie dnia 14 lipca 1967 r. i w Genewie dnia 13 maja 1977 r. oraz poprawione dnia 28 września 1979 r. (Wiadomości Urzędu Patentowego z 1997 r. Nr 5, poz. 110),
- 5) Porozumieniu wiedeńskim — rozumie się przez to Porozumienie ustanawiające międzynarodową klasyfikację elementów graficznych znaków, sporządzone w Wiedniu w dniu 12 czerwca 1973 r. i poprawione dnia 1 października 1985 r. (Wiadomości Urzędu Patentowego z 1997 r. Nr 4, poz. 84),
- 6) Porozumieniu madryckim — rozumie się przez to Porozumienie madryckie o międzynarodowej rejestracji znaków z dnia 14 kwietnia 1891 r., zrewidowane w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r., w Hadze dnia 6 listopada 1925 r., w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r., w Nicei dnia 15 czerwca 1957 r. i w Sztokholmie dnia 14 lipca 1967 r. oraz zmienione dnia 2 października 1979 r. (Dz. U. z 1993 r. Nr 116, poz. 514),
- 7) Protokole do Porozumienia madryckiego — rozumie się przez to Protokół do Porozumienia madryckiego dotyczącego międzynarodowej rejestracji znaków, przyjęty w Madrycie dnia 27 czerwca 1989 r. (Wiadomości Urzędu Patentowego z 1997 r. Nr 3, poz. 52),

8) zgłoszeniu międzynarodowym — rozumie się przez to zgłoszenie o rejestrację międzynarodową dokonane w Biurze Międzynarodowym za pośrednictwem Urzędu Patentowego na podstawie Porozumienia madryckiego lub Protokołu do Porozumienia madryckiego,

9) rejestracji międzynarodowej — rozumie się przez to rejestrację znaku towarowego wywierającą skutek na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, dokonaną przez Biuro Międzynarodowe na podstawie Porozumienia madryckiego lub Protokołu do Porozumienia madryckiego,

10) Biurze Międzynarodowym — rozumie się przez to Biuro Międzynarodowe Światowej Organizacji Własności Intelktualnej.

§ 3. Przepisy rozporządzenia dotyczące znaków towarowych stosuje się odpowiednio do wspólnych znaków towarowych i wspólnych znaków towarowych gwarancyjnych.

Rozdział 2

Zgłoszenie znaku towarowego

§ 4. 1. Zgłoszenie znaku towarowego, o którym mowa w art. 138 ustawy, zawiera w szczególności:

- 1) podanie,
- 2) dowód pierwszeństwa, jeżeli zgłaszający ubiega się o przyznanie mu uprzedniego pierwszeństwa,
- 3) oświadczenie zgłaszającego o podstawie do korzystania z uprzedniego pierwszeństwa, jeżeli dowód pierwszeństwa nie opiewa na zgłaszającego,
- 4) pięć fotografii lub odbitek znaku towarowego przedstawionego lub wyrażonego choćby w części w postaci rysunku lub rysunków albo kompozycji kolorystycznej,
- 5) dwie fotografie lub odbitki dodatkowo w kolorze czarno-białym, w przypadkach znaków towarowych barwnych,
- 6) dwa egzemplarze taśmy magnetofonowej zawierającej nagranie dźwięku, w przypadku zgłoszenia znaku towarowego dźwiękowego,
- 7) dokument stwierdzający uprawnienie do używania niektórych oznaczeń w znaku towarowym, w przypadkach określonych w art. 131 ust. 2 pkt 2—4 ustawy,
- 8) regulamin znaku, jeżeli zgłaszający ubiega się o udzielenie prawa ochronnego na wspólny znak towarowy, wspólny znak towarowy gwarancyjny albo o udzielenie wspólnego prawa ochronnego,

9) pełnomocnictwo, jeżeli zgłaszający działa przez pełnomocnika.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, należy złożyć wraz z dowodem pierwszeństwa w terminie określonym w art. 139 ustawy.

3. Za rysunki, o których mowa w ust. 1 pkt 4, uważa się również litery, cyfry i napisy przedstawione w szczególnej formie graficznej lub w kolorach, a także znaki zawierające litery innego alfabetu niż łaciński lub cyfry i liczby inne niż arabskie lub rzymskie.

4. Do pełnomocnictwa składanego w formie oświadczenia, w przypadkach określonych w art. 239 ustawy, należy dołączyć kopię upoważnienia, o którym mowa w tym artykule.

§ 5. 1. Podanie, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, zawiera w szczególności:

- 1) nazwisko i imię lub nazwę zgłaszającego oraz jego adres,
- 2) nazwisko i imię oraz adres pełnomocnika, jeżeli zgłaszający działa przez pełnomocnika,
- 3) wniosek o udzielenie prawa ochronnego na znak towarowy, wspólny znak towarowy bądź wspólny znak towarowy gwarancyjny albo o udzielenie wspólnego prawa ochronnego na znak towarowy,
- 4) określenie znaku towarowego,
- 5) wskazanie towarów, dla których znak towarowy jest przeznaczony,
- 6) podpis zgłaszającego lub pełnomocnika, jeżeli zgłaszający działa przez pełnomocnika.

2. Jeżeli zgłoszenie jest dokonywane w imieniu Skarbu Państwa przez organ administracji rządowej albo państwową jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, jako zgłaszającego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, należy podać nazwę tego organu lub jednostki; jeżeli osoba podpisująca podanie za zgłaszającego nie jest wyznaczonym pełnomocnikiem, podaje zajmowane stanowisko służbowe.

3. Podanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera również:

- 1) oświadczenie zgłaszającego, że chce skorzystać z uprzedniego pierwszeństwa, jeżeli ubiega się o przyznanie tego pierwszeństwa, wskazujące co najmniej datę i kraj dokonania pierwszego zgłoszenia lub nazwę, miejsce i kraj wystawy oraz datę wystawienia towaru oznaczonego znakiem towarowym na wystawie,
- 2) wskazanie osoby upoważnionej do odbioru korespondencji, jeżeli jest kilku zgłaszających i nie działają przez wspólnego pełnomocnika,
- 3) spis załączonych dokumentów.

§ 6. 1. Określenie znaku towarowego, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 4, polega na jego przedstawieniu lub wyrażeniu w podaniu w sposób graficzny, a w razie potrzeby także na określeniu jego rodzaju oraz opisaniu.

2. W zależności od rodzaju znaku towarowego przedstawia się go lub wyraża w następujący sposób:

- 1) jeżeli znak towarowy jest literą, cyfrą, napisem, rysunkiem lub kompozycją kolorystyczną, należy go w tej postaci zamieścić w podaniu,
- 2) jeżeli znak towarowy składa się z kilku odrębnych części przeznaczonych do łącznego używania (etykieta, kontretykieta, krawatka), należy przedstawić te części obok siebie, w sposób odpowiadający ich rzeczywistemu rozmieszczeniu na towarze,
- 3) jeżeli znak towarowy ma formę przestrzenną, należy go wyrazić w postaci rysunku obrazującego jego ogólny wygląd bądź kilku rysunków obok siebie — gdy jego cechy wyróżniające znajdują się na różnych płaszczyznach,
- 4) jeżeli znak towarowy, w szczególności melodia, nie nadaje się do bezpośredniego graficznego zobrazowania, należy go wyrazić w podaniu pośrednio przez zapis graficzny, pozwalający na jego odtworzenie (nuty, litery obrazujące dźwięki artykułowane).

3. Znaki towarowe barwne przedstawia się w kolorach, z podaniem wykazu użytych kolorów, określając, w razie potrzeby, ich szczegółowe parametry (odcienie) oraz wskazując, których elementów znaku towarowego dotyczą te kolory.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, należy zamieścić opis znaku towarowego, jeżeli samo przedstawienie nie jest wystarczające do jego pełnego zobrazowania.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, należy w podaniu zamieścić opis znaku, z wyjaśnieniem, co on przedstawia i, w razie potrzeby, w jaki sposób ma być używany.

6. W przypadku każdego znaku towarowego zawierającego litery, cyfry lub napisy należy w opisie znaku podać:

- 1) tłumaczenie napisów obcojęzycznych, jeżeli mają odpowiednik w języku polskim,
- 2) transliterację na litery alfabetu łacińskiego i cyfry arabskie lub rzymskie, jeżeli użyto liter innego alfabetu niż łaciński bądź cyfr innych niż arabskie lub rzymskie.

7. W przypadku gdy zamieszczenie opisu znaku towarowego nie jest konieczne, w miejscu przeznaczonym na opis wpisuje się uwagę: „Jak przedstawiono”.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, należy określić rodzaj znaku towarowego, a także wskazać — jeżeli jest to potrzebne do identyfikacji tego znaku — niezbędne informacje dotyczące sposobu postępowania tego znaku przez odbiorców.

9. Jeżeli zamieszczenie znaku towarowego w podaniu byłoby utrudnione ze względu na potrzebę zobrazowania jego szczegółów, znak taki może być przedstawiony na odrębnym arkuszu o formacie A4.

§ 7. 1. Towary, dla których znak towarowy jest przeznaczony, są wskazywane w formie wykazu towarów.

2. Przy sporządzaniu wykazu towarów, o którym mowa w ust. 1, należy jednocześnie wskazać klasy odnoszące się do określonych towarów, zwane dalej „klasami towarowymi”, zgodnie z aktualną klasyfikacją przyjętą na podstawie Porozumienia nicejskiego.

3. Jeżeli towar, dla którego zgłaszający chce zarejestrować znak, nie jest wymieniony w wykazie towarów klasyfikacji, o której mowa w ust. 2, do zaklasyfikowania tego towaru stosuje się kryteria przyjęte w uważanych ogólnych do tej klasyfikacji.

4. Wykaz towarów, o którym mowa w ust. 1, nie może zawierać określeń niemających znaczenia dla zakresu ochrony.

5. Wykaz towarów powinien być uporządkowany według klas towarowych w porządku wzrastającym.

6. Odrębne arkusze wykazu towarów, sporządzone zgodnie z art. 141 ust. 1 ustawy, powinny mieć format A4 i być wypełnione pismem maszynowym, z zachowaniem do 60 znaków pisarskich w wierszu i odstępem między wierszami około 6 mm.

§ 8. 1. Dowód pierwszeństwa wynikającego z wcześniejszego zgłoszenia składa się z:

- 1) kopii lub odpisu takiego zgłoszenia, poświadczonego za zgodność z oryginałem przez właściwy organ, w którym dokonano zgłoszenia,
- 2) zaświadczenia wydanego przez organ wymieniony w pkt 1, wskazującego datę i numer zgłoszenia oraz, jeżeli dotyczy — datę wystawienia towaru ze znakiem towarowym na wystawie, o której mowa w art. 126 ustawy.

2. Dowód pierwszeństwa wynikającego z wcześniejszego wystawienia towarów oznaczonych zgłaszanym znakiem towarowym składa się z:

- 1) zaświadczenia organizatora wystawy o wystawieniu towarów oznaczonych danym znakiem,
- 2) dokumentu stwierdzającego, że wystawa miała charakter wystawy międzynarodowej oficjalnej lub oficjalnie uznanej, w razie gdy wystawa była zorganizowana za granicą.

3. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, zawiera:

- 1) nazwisko i imię lub nazwę wystawcy,
- 2) nazwę i miejsce wystawy oraz okres jej trwania,
- 3) datę wystawienia towarów,
- 4) stwierdzenie tożsamości znaku i towarów wystawionych z załączoną fotografią lub odbitką znaku i wykazem towarów.

4. Oświadczenie zgłaszającego o podstawie do korzystania z uprzedniego pierwszeństwa, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 3, zawiera:

- 1) nazwisko i imię lub nazwę osoby, na którą jest wystawiony dowód pierwszeństwa,

2) nazwisko i imię lub nazwę zgłaszającego,

3) wskazanie podstawy uprawnienia do korzystania z uprzedniego pierwszeństwa,

4) podpis zgłaszającego lub jego pełnomocnika oraz datę.

§ 9. 1. Fotografie lub odbitki znaku towarowego nie mogą być mniejsze niż 3 cm x 3 cm i większe niż 5 cm x 5 cm, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Fotografia lub odbitka znaku towarowego może być wykonana dowolną techniką umożliwiającą ich reprodukcję.

3. Jeżeli format 5 cm x 5 cm nie byłby wystarczający do zobrazowania szczegółów znaku towarowego, fotografie lub odbitki tego znaku nie mogą być większe niż 10 cm x 10 cm.

§ 10. Regulamin znaku, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 8, zawiera dane określone w art. 138 ust. 4 ustawy i nie przekracza trzech stron maszynopisu. Poszczególne postanowienia regulaminu numeruje się kolejno liczbami arabskimi.

§ 11. 1. Podanie, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, powinno być sporządzone w języku polskim.

2. Jeżeli dowód pierwszeństwa, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 2, został sporządzony w innym języku niż polski, angielski, francuski, niemiecki lub rosyjski, należy załączyć do niego tłumaczenie na jeden z tych języków.

3. Jeżeli dokumenty, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 3 i 7—9, zostały sporządzone w innym języku niż język polski, należy załączyć do nich tłumaczenie na ten język.

4. Urząd Patentowy może wezwać, z zastrzeżeniem ust. 2, do złożenia tłumaczenia na język polski każdego dokumentu sporządzonego w języku innym niż polski.

5. Dokumenty sporządzone za granicą powinny odpowiadać przepisom prawa obowiązującego w państwie ich sporządzenia lub postanowieniom umów międzynarodowych.

6. Urząd Patentowy może wezwać do zalegalizowania dokumentów, o których mowa w ust. 4, przez właściwego miejscowo konsula Rzeczypospolitej Polskiej. Nie dotyczy to jednak dokumentu, o którym mowa w ust. 2.

Rozdział 3

Rozpatrywanie zgłoszenia znaku towarowego

§ 12. 1. Po otrzymaniu zgłoszenia znaku towarowego Urząd Patentowy niezwłocznie dokonuje czynności, o których mowa w art. 41 ust. 1 ustawy.

2. W przypadku dokonania zgłoszenia telefaksem Urząd Patentowy, po otrzymaniu oryginału zgłoszenia, stwierdza datę jego wpływu oraz sprawdza jego tożsamość z telefaksem.

3. Jeżeli Urząd Patentowy stwierdzi, że oryginał zgłoszenia wpłynął po upływie 30 dni od daty nadania telefaksu lub nie jest on tożsamy z telefaksem, lub na podstawie telefaksu nie da się ustalić, z powodu jego nieczytelności, zgłaszanego znaku towarowego lub wykazu towarów wymienionych w oryginale, za datę zgłoszenia znaku towarowego uznaje się datę dostarczenia oryginału, wydając w tej sprawie postanowienie.

4. Jeżeli Urząd Patentowy stwierdzi, że w zgłoszeniu nie został określony znak towarowy lub nie zostały wskazane towary, dla których znak jest przeznaczony, wzywa do uzupełnienia zgłoszenia zgodnie z art. 31 ust. 4 ustawy.

§ 13. 1. Jeżeli zgłoszenie dokonane zostało przez osobę podającą się za pełnomocnika, a Urząd Patentowy stwierdzi, że dokument pełnomocnictwa nie został dołączony do zgłoszenia, wzywa tę osobę oraz zgłaszającego do usunięcia braku w wyznaczonym terminie pod rygorem umorzenia postępowania.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zgłaszający może również, potwierdzając ważność dokonanej czynności, działać dalej osobiście lub wyznaczyć innego pełnomocnika.

§ 14. 1. Jeżeli Urząd Patentowy stwierdzi brak opłaty za zgłoszenie, wzywa zgłaszającego pod rygorem umorzenia postępowania do jej uiszczenia w terminie miesiąca od dnia doręczenia wezwania.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do opłaty krajowej za zgłoszenie międzynarodowe.

§ 15. 1. W przypadku stwierdzenia, że zgłoszenie znaku towarowego narusza przepis art. 138 ust. 2 ustawy i wezwania zgłaszającego do złożenia oddzielnych zgłoszeń znaków towarowych, uiszczoną już opłatę za zgłoszenie znaku towarowego uważa się za opłatę dotyczącą zgłoszenia znaku towarowego określonego w podaniu na pierwszym miejscu, który zachowuje numer zgłoszenia pierwotnego. Pozostałym zgłoszeniom nadaje się numery odpowiadające dacie wpływu, z zachowaniem pierwotnej daty zgłoszenia.

2. Jeżeli zgłaszający nie złoży w wyznaczonym terminie oddzielnych zgłoszeń znaków towarowych, uważa się, że zgłoszenie dotyczy znaku towarowego określonego w podaniu na pierwszym miejscu. W tym przypadku w części dotyczącej pozostałych znaków towarowych zgłoszenie uważa się za wycofane, a postępowanie umarza się.

§ 16. 1. Na wniosek zgłaszającego Urząd Patentowy wydaje dowód pierwszeństwa, o którym mowa w art. 128 ustawy.

2. Dowód pierwszeństwa, o którym mowa w ust. 1, składa się z zaświadczenia Urzędu Patentowego oraz kopii podania, które zgłaszający złożył w zgłoszeniu dającym podstawę do ustalenia daty zgłoszenia.

3. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) nazwisko i imię lub nazwę oraz miejsce zamieszkania lub siedzibę zgłaszającego,
- 2) datę i numer zgłoszenia.

4. Urząd Patentowy potwierdza w zaświadczeniu, o którym mowa w ust. 2, zgodność dołączonej kopii podania z oryginałem, a jeżeli przed wydaniem dowodu pierwszeństwa miała miejsce zmiana zgłaszającego, zamieszcza w tym zaświadczeniu także stosowną adnotację o tej zmianie.

5. W zaświadczeniu, o którym mowa w ust. 2, Urząd Patentowy zamieszcza adnotację o dacie uprzedniego pierwszeństwa, o jaką zgłaszający ubiega się w przypadku wcześniejszego wystawienia towaru ze znakiem towarowym na wystawie, o której mowa w art. 126 ustawy.

6. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 2, opatruje pieczęcią i podpisuje osoba upoważniona do tego na piśmie przez Prezesa Urzędu Patentowego.

§ 17. 1. Urząd Patentowy dokonuje raz na dwa tygodnie ogłoszenia o zgłoszeniu znaku towarowego, zgodnie z art. 143 ustawy, zamieszczając w nim następujące dane:

- 1) numer zgłoszenia znaku towarowego,
- 2) datę zgłoszenia znaku towarowego,
- 3) datę i kraj uprzedniego pierwszeństwa oraz numer zgłoszenia lub oznaczenie wystawy,
- 4) nazwisko i imię lub nazwę zgłaszającego, jego miejsce zamieszkania lub siedzibę oraz kod kraju,
- 5) kategorię znaku towarowego lub prawa ochronnego, jeżeli zgłoszenie dotyczy wspólnego znaku towarowego, wspólnego znaku towarowego gwarancyjnego albo wspólnego prawa ochronnego,
- 6) określenie znaku towarowego,
- 7) wskazane przez zgłaszającego klasy towarowe, o których mowa w § 7 ust. 2.

2. Klasy towarowe, o których mowa w § 7 ust. 2, wskazane przez zgłaszającego w wykazie towarów, nie podlegają dla celów ogłoszenia korekcie, chyba że zgłaszający sam dokona przed ogłoszeniem odpowiedniej zmiany.

3. Od dnia ogłoszenia o zgłoszeniu znaku towarowego, dane zawarte w podaniu, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, w zakresie obejmującym treść ogłoszenia, znak przedstawiony w podaniu oraz towary, dla których znak jest przeznaczony, udostępnia się osobom trzecim w bibliotece Urzędu Patentowego lub na zamówienie może być sporządzony wydruk zawierający te dane.

§ 18. 1. Jeżeli Urząd Patentowy stwierdzi w toku rozpatrywania zgłoszenia występowanie w nim braków lub istotnych usterek innych niż wymienione w § 13—15, wskazuje je zgłaszającemu i wydaje postanowienie wzywające do ich usunięcia pod rygorem umorzenia postępowania, z zastrzeżeniem § 22.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wymaga uzasadnienia, ze wskazaniem przepisu naruszonego przez zgłaszającego.

§ 19. 1. Z uwzględnieniem warunku określonego w art. 142 ustawy, Urząd Patentowy może również sam dokonywać poprawek w wykazie towarów w zakresie:

- 1) wskazania klas towarowych, jeżeli zgłaszający określił je przez oczywistą pomyłkę błędnie w odniesieniu do całości lub części towarów,
- 2) wskazania nazw towarów w sposób odpowiadający klasyfikacji, o której mowa w § 2 pkt 4, jeżeli zgłaszający użył wyrażen potocznych, gwarowych lub stosowanych tylko zwyczajowo w danej branży, a istnieje przyjęte w klasyfikacji wyrażenie równoznaczne,
- 3) uporządkowania towarów w wykazie, w sposób odpowiadający kolejności klas towarowych.

2. Poprawek, o których mowa w ust. 1, Urząd Patentowy dokonuje, jeżeli nie jest potrzebne dla zachowania czytelności przepisania wykazu towarów w formie poprawionej.

3. O poprawkach, które mają być dokonane w przypadkach, o których mowa w ust. 1, Urząd Patentowy zawiadamia zgłaszającego, wyznaczając mu termin na zajęcie stanowiska.

4. Jeżeli zgłaszający, po zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 3, sprzeciwi się w całości lub w części zamierzonym poprawkom, dokonanie ich w zakresie niezgodnym może nastąpić tylko w trybie określonym w § 18.

§ 20. Poprawne i jednoznaczne wskazanie przez zgłaszającego nazwy towaru, dla którego znak towarowy jest przeznaczony, nie upoważnia Urzędu Patentowego do wprowadzania poprawek lub żądania dokonania zmiany tylko dlatego, że towar taki nie jest wymieniony w klasyfikacji, o której mowa w § 2 pkt 4.

§ 21. W uzasadnionych przypadkach Urząd Patentowy może wezwać zgłaszającego do nadesłania, w wyznaczonym terminie, dowodów i wyjaśnień dotyczących w szczególności podstawy uprawnienia do uzyskania ochrony albo prawa do uprzedniego pierwszeństwa.

§ 22. Przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w art. 48 ustawy, Urząd Patentowy zawiadamia zgłaszającego o przeszkodach przyznania uprzedniego pierwszeństwa, wyznaczając termin na złożenie wyjaśnień lub usunięcie braków.

§ 23. 1. Jeżeli Urząd Patentowy stwierdzi istnienie przeszkód do udzielenia prawa ochronnego, choćby w odniesieniu do niektórych towarów, zawiadamia o tym zgłaszającego, wyznaczając mu termin na zajęcie stanowiska lub wniesienie poprawek usuwających te przeszkody. Jeżeli przeszkodą do udzielenia prawa ochronnego są niektóre towary oznaczone innym zna-

kiem towarowym, powinny być one wskazane w zawiadomieniu.

2. Brak odpowiedzi zgłaszającego w wyznaczonym terminie nie zwalnia Urzędu Patentowego od ponownego rozpatrzenia sprawy przed wydaniem decyzji o odmowie udzielenia prawa ochronnego.

§ 24. 1. Decyzję o udzieleniu prawa ochronnego na znak towarowy Urząd Patentowy może wydać, jeżeli upłynął termin, o którym mowa w art. 44 ust.1 ustawy.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, należy wskazać w szczególności:

- 1) numer i datę zgłoszenia znaku towarowego,
- 2) określenie kategorii znaku lub prawa ochronnego,
- 3) znak towarowy mający być przedmiotem prawa ochronnego,
- 4) wykaz towarów przyporządkowanych do odpowiednich klas towarowych, z uwzględnieniem poprawek dokonanych zgodnie z § 19.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do decyzji o udzieleniu prawa ochronnego dla części towarów i decyzji o odmowie udzielenia takiego prawa w odniesieniu do towarów pozostałych.

§ 25. 1. Po dokonaniu wpisu do rejestru znaków towarowych o udzielonym prawie ochronnym Urząd Patentowy wydaje uprawnionemu świadectwo ochronne, które zawiera:

- 1) potwierdzenie udzielenia prawa bądź wspólnego prawa ochronnego na znak towarowy, na wspólny znak towarowy lub na wspólny znak towarowy gwarancyjny,
- 2) wskazanie uprawnionego i numeru prawa, o którym mowa w pkt 1,
- 3) określenie znaku towarowego,
- 4) określenie daty i numeru zgłoszenia oraz daty ogłoszenia o zgłoszeniu,
- 5) oznaczenie uprzedniego pierwszeństwa,
- 6) datę wydania decyzji o udzieleniu prawa ochronnego,
- 7) wykaz towarów przyporządkowanych do odpowiednich klas towarowych.

2. Świadectwo ochronne opatruje pieczęcią i podpisuje osoba upoważniona na piśmie przez Prezesa Urzędu Patentowego.

§ 26. W ogłoszeniu w „Wiadomościach Urzędu Patentowego” o udzielonym prawie ochronnym podaje się:

- 1) numer prawa ochronnego, datę i numer zgłoszenia oraz datę ogłoszenia o zgłoszeniu,
- 2) datę wydania decyzji o udzieleniu prawa ochronnego,
- 3) wskazanie kategorii znaku towarowego lub udzielonego prawa, jeżeli dotyczy wspólnego prawa ochronnego, wspólnego znaku towarowego albo wspólnego znaku towarowego gwarancyjnego,

- 4) nazwisko i imię lub nazwę uprawnionego, jego miejsce zamieszkania lub siedzibę oraz kod kraju,
- 5) określenie znaku towarowego ze wskazaniem kolorów i symboli klasyfikacji elementów graficznych, przyjętej na podstawie Porozumienia wiedeńskiego, a w razie potrzeby — rodzaju znaku,
- 6) wskazanie towarów przyporządkowanych do odpowiednich klas towarowych.

Rozdział 4

Rozpatrywanie rejestracji międzynarodowych

§ 27. 1. Niezwłocznie po zawiadomieniu Urzędu Patentowego przez Biuro Międzynarodowe o dokonanej rejestracji międzynarodowej Urząd Patentowy publikuje informację o tej rejestracji. Przepis § 17 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

2. W informacji, o której mowa w ust. 1, zamieszcza się:

- 1) numer międzynarodowego rejestru znaków towarowych,
- 2) określenie znaku towarowego przedstawionego w postaci liter bądź cyfr oraz — jeżeli dotyczy — wskazanie symboli klas elementów graficznych znaku i, w razie potrzeby — rodzaju znaku,
- 3) określenie klas towarowych w odniesieniu do towarów, dla których znak jest przeznaczony.

3. W trakcie rozpatrywania rejestracji międzynarodowej Urząd Patentowy bada, czy na znak towarowy, będący przedmiotem tej rejestracji, może być udzielona w Rzeczypospolitej Polskiej ochrona.

4. Rozpatrzenie rejestracji międzynarodowej nie powinno nastąpić przed upływem sześciu miesięcy od publikacji informacji o tej rejestracji, chyba że będzie to konieczne do zachowania terminów przewidzianych odpowiednio w Porozumieniu madryckim bądź Protokole do Porozumienia madryckiego.

5. W przypadku stwierdzenia przeszkód do udzielenia w całości lub części ochrony w Rzeczypospolitej

Polskiej na znak towarowy będący przedmiotem rejestracji międzynarodowej, Urząd Patentowy wydaje wstępną odmowę udzielenia ochrony, powiadamiając o tym Biuro Międzynarodowe.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Urząd Patentowy wyznacza uprawnionemu termin na zajęcie stanowiska, zgodnie z art. 242 ust. 2 ustawy.

7. Z zastrzeżeniem ust. 5 i 6, po stwierdzeniu przeszkód do udzielenia w całości lub części ochrony w Rzeczypospolitej Polskiej na znak towarowy będący przedmiotem rejestracji międzynarodowej, Urząd Patentowy wydaje ostateczną odmowę udzielenia tej ochrony, powiadamiając o tym Biuro Międzynarodowe.

8. Do ostatecznej odmowy, o której mowa w ust. 7, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące środków prawnych przysługujących zgłaszającemu od decyzji o odmowie udzielenia prawa ochronnego na znak towarowy oraz przepisy o ogłaszaniu informacji o podjęciu takiej decyzji.

§ 28. 1. O uznanej w Polsce rejestracji międzynarodowej dokonuje się wpisu do rejestru pomocniczego oraz zamieszcza ogłoszenie w „Wiadomościach Urzędu Patentowego”.

2. Ogłoszenie, o którym mowa w ust. 1, oprócz informacji, o których mowa w § 27 ust. 2, zawiera:

- 1) nazwisko i imię lub nazwę uprawnionego, jego miejsce zamieszkania lub siedzibę oraz kod kraju,
- 2) datę rejestracji międzynarodowej,
- 3) datę publikacji informacji o tej rejestracji,
- 4) datę uznania rejestracji międzynarodowej.

Rozdział 5

Przepis końcowy

§ 29. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

999

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY

z dnia 3 lipca 2002 r.

w sprawie wysokości kar pieniężnych w transporcie drogowym.

Na podstawie art. 92 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. Nr 125, poz. 1371 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 89, poz. 804) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość kar pieniężnych za naruszenia przepisów związanych z wykonywaniem transportu drogowego lub przewozów na potrzeby własne, o których mowa w art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. Wysokość kar pieniężnych za poszczególne rodzaje naruszeń przepisów związanych z wykonywaniem transportu drogowego lub przewozów na potrzeby własne określa załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury: *M. Pol*